

Mis ik iets?

door prof. Willem W. Maduro

Vorig jaar werd de Europese Richtlijn inzake particulier wapenbezit aangenomen. De Nederlandse wetgever gaat deze implementeren en krijgt daartoe wijze raad en advies aangereikt. Zoals gewoonlijk komt die somtijds verbazingwekkende input van benoemde en aangewezen adviseurs en gesprekspartners, maar helaas ook van enkele zichzelf benoemde “experts” die kennelijk weinig werk en veel tijd hebben. Lui die klaarblijkelijk hunkeren naar aandacht van de boven hen gestelden en naar aanbidding van het volk.

GRENSWACHTEN

Een uitzondering op de free lance betweters en de eigen trom slaande roepoetters, zijn de mannen en vrouwen van het juridisch collectief dat onder de naam GRENS al heel wat jaren actief is. Hun website staat al bijna even zo lang *on holt*, maar buiten het zicht van geïnteresseerde sportschutters, jagers en verzamelaars, ploeteren de GRENSwachten dapper door. Zij richten hun in juridisch opzicht doorwrochte vragen, klachten, adviezen, zienswijzen en somtijds complete manifesten aan gezagdragers, ministeries en landelijke politici. Onze hoofdredacteur die klaarblijkelijk zijn ingangen bij GRENS heeft, speelt mij met regelmaat deze communicatie door. Die verzamel ik dan om het op een geschikt moment eens allemaal door te nemen. Bijvoorbeeld als het regent, hier op Malta.

Te hoog gegrepen?

Mijn indruk is dat de GRENS denktank verdomd veel verstand van zaken heeft. Zoveel zelfs, dat mij af en toe de angst bekruipt dat de door hen aangedragen argumenten en redeneringen boven de pet van de bedoelde lezers gaat: gezagsdragers, beleidsmakers en politici. Wat het nog erger maakt, is dat de wet- en regelgeving betreffende legaal wapenbezit om te beginnen al nauwelijks de aandacht van deze doelgroepen heeft. ‘De KNSA regelt dit toch?’ Of deze: ‘De KNSA is toch de gesprekspartner van de minister van Justitie en Veiligheid, en de vertegenwoordiger van legale wapenbezitters in Nederland?’

Ja, die minister ligt zelf ook niet wakker van wat creatief met de waarheid omgaan door steevast te verkondigen dat hij “terzake overlegd heeft met de branche”. Politici geloven dat, maar zijn onkundig van het gegeven dat die branche zelden of nooit in zijn totaliteit geraadpleegd wordt. Bovendien suggereert de minister dat “de branche” het met hem eens is en achter zijn besluit kan staan. *Maar uitgerekend dát, zegt hij nou net niet! Hij memoreert alleen het overleg, niet de uitkomst daarvan.*

En dat KNSA allang de hearts & minds van de schietsportcommunity kwijtgeraakt is en door slechts weinigen nog vertrouwd wordt als spreekbuis, laat staan als barricadevechter. Steeds vaker vragen sportschutters zich af of het KNSA management nou volstrekt incapabel is, of dat het te kwadertrouw handelt en bewust de belangen van sportschutters inruilt voor het eigenbelang.

De aanleiding van de magazijn capaciteitbeperking: terrorisme. Met de magazijn capaciteit-beperkende maatregelen zal een gezagsgetrouwe terrorist voortaan moeten naladen om zoveel kogelgaten in een voorruit te kunnen schieten. Tel ze maar.

Terroristen, let op uw zaak!

Laat ik eens één detail uitlichten: het aanstaande verbod op het bezitten van geweer magazijnen met een capaciteit van meer dan 10 patronen.

Los van het feit dat deze maatregel geen terrorist ervan zal weerhouden 30 patronen in zijn Kalashnikov te steken, let alone het naakte feit dat schietsport en verzamelen net zoveel met terreur te maken heeft als het rijden in een Fiat Panda met Formule 1 racen van doen heeft, vindt

“Brussel”, en dus “Den Haag”, het noodzakelijk om het bezit van grotere patroonhouders te verbieden. Aangezien we in een parlementaire democratie leven (ik bevind mij ten aanzien hiervan nu in de overgangsfase tussen lachwekkend en zorgelijk), zullen we ons uiteindelijk aan een op democratische wijze (...) tot stand gekomen verbod moeten conformeren. Maar heeft die democratie alle ins en outs

wel overwogen? Zijn alle argumenten hen wel aangereikt?

Financiële compensatie

Ik heb alle protesten en overige input die tot nu toe tegen het magazijnverbod zijn ingebracht, bekeken, en in geen daarvan ben ik het argument tegengekomen van financiële compensatie. Ben ik nou gek omdat ik dat argument zo logisch vind? Mis ik iets? Zit ik er volkomen naast als ik zeg dat bezit én het genot van dat bezit, een vastgelegd recht is in het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens (EVRM, 1e Protocol)?

Al die belangenbehartigers, profeten en zelfbenoemde orakels lijken aan dit punt te zijn voorbijgegaan in de talloze overleg-ronden. Aan overheidszijde schijnt men ervan uit te gaan dat magazijnen weinig tot geen waarde hebben. Nou, voor overheidsdiensten die ze per tien- of honderdduizend tegelijk bestellen, en die vervolgens van andermans geld

(onze belastingcentjes) betalen, is dat misschien wel zo, maar de sport-schutter en verzamelaar betaalt toch al gauw 25 euro tot 100 euro voor een geweremagazijn, soms wel tot 500 euro voor exotische mega-multi schots patroonhouders zoals een C-Mag of Thompson trommel.

Ik schat dat bezitters van een semi-automatisch wapen daar minstens twee magazijnen bij hebben. Kijk ik naar dynamische geweschutters, dan zal dat aantal zich tussen de vijf en tien bevinden. Per wapen! Vrijwel altijd staat er echter méér dan één semi-auto buks bij hen in de kluis, met bijbehorende extra laders. De praktijk: het inleveren van tien 30-schots Magpul PMAGS vertegenwoordigen voor hen dus een verlies van 250 euro. Erger: ze zijn verplicht om daar 10-schots houders voor in te kopen omdat zonder magazijn hun wapens niet meer functioneren!

~~Mengvoeders~~ Firearms United

De betrokken sportschutters krijgen dus een maatregel opgelegd die totaal niets met de bestrijding van terrorisme te maken heeft, maar hen wel opzadelt met hoge kosten. En geen van al die serieuze meedenkers alsmede de bekende praatjesmakers die de minister, het ministerie en de politiek hebben geadviseerd/geïnformeerd hebben, hebben dit o zo voor de handliggende punt naar voren gebracht. En dat terwijl geld en inkomsten bij hen zelden of nooit uit het oog verloren wordt. Kijk eens naar de om donaties bedelende internet-actiegroep Firearms United die op hun site allerlei interessante verslagen publiceerde over ontmoetingen met Europarlementariërs, met bewindslieden, met beleidsmakers en wie al niet. Bottom line is dat ze de donaties opgestreken hebben, er hun reisen verblijfskosten naar Brussel mee hebben bekostigd, niets zinnigs hebben bereikt maar aan niemand verantwoording afleggen over wat er nu precies aan campagnegelden uitgegeven is en hoeveel er in kas overgebleven is. Slechts een verklaring in rammelend Engels over een door Polen bedachte onduidelijke geldstroom die via Spanje loopt omdat daar kennelijk de regels omtrent het collecteren soepeler zijn. Zoals ik al zei: over geld en financiën hoef je de onzichtbare figuren achter Firearms United niets te vertellen. En dan toch het zo voor de handliggende argument van financiële compensatie aan bezitters van grote geweremagazijnen voor het inleveren daarvan, niet of nauwelijks aanklaarten bij hun heldhaftige strijd die ze bekostigen uit hun "Fighting Fund".

Het doet mij allemaal denken aan een bedenkelijke, ondoorzichtige copie van het Amerikaanse NRA ILA-fonds dat wél aan verslaglegging doet en wél aantoonbaar resultaten boekt.

Maar ik dwaal af.

Geen dringende noodzaak

Er zijn mensen die nog steeds denken dat overheden op het gebied van wapenwetgeving zich alles kunnen permitteren en alles wat er maar eng uitziet of eng klinkt, kunnen verbieden. Of dat zo is of niet; het afpakken van legaal bezit en eigendom met als argument dat de betreffende wet- en regelgeving gewijzigd is, verplicht een fatsoenlijke overheid tot genoegdoening in financiële zin. Een acute, dwingende noodzaak is er immers niet, men is al een paar jaar hierover aan het vergaderen en overleggen. Eigenlijk al sinds Charlie Hebdo en eigenlijk nóg eerder. Dus betalen, minister!

Vergelijk het met een auto die u in 1995 kocht. Die voldoet nu niet meer aan de huidige wet- en regelgeving, maar hem u geforceerd afnemen kan niet zonder u daarvoor financieel te compenseren middels een opkoopregeling. Omdat zo'n regeling te duur is, laat men al die "verouderde" wagens maar doorrijden. Iedereen begrijpt deze redenering. Maar iemand zijn volkomen legale magazijnen afpakken in plaats van op te kopen, enkel en alleen omdat de wet- en regelgeving zo (on)nodig aangepast

moet worden, moeten we opeens met z'n allen normaal vinden. Een ander voorbeeld, weliswaar in de periferie van de magazijnkwesitie, is dat van onteigening. De Nederlandse onteigeningswet schrijft voor dat wie onteigend wordt, recht heeft op volledige schadeloosstelling.

Omdat we nog steeds willen geloven niet in een bananenrepubliek te leven, lijkt het mij niet meer dan logisch dat compensatie en schadeloosstelling in dit geval van "ontteigening van legale goederen", aan de orde is. Als dat een brug te ver is voor de aan alle kanten met geld smijgende overheid, dan maar een moratorium op grote

magazijnen. De minster heeft dit al eerder toegepast. Kijk maar naar bepaalde wapensoorten die enkele jaren geleden verboden werden. Semi-automatische geweren die ooit volautomatisch waren geweest, mochten niet meer aan de handelsvoorraad worden toegevoegd, maar de exemplaren die al in omloop waren, zijn gewoon verhandelbaar gebleven. Vandaar mijn vraag: mis ik iets of zien al die kletsende hoofden en eigen agenda nastrevende goeroes* het over het hoofd? Waarom niet de invoer en lokale aanmaak van geweremagazijnen verbieden, en wat er al aanwezig is, toestaan en vrij verhandelbaar laten? Kan of wil men dat niet, dan rest een fatsoenlijke overheid die het bezit** van haar burgers respecteert, niets anders dan deze "ernstige bedreiging van de veiligheid in de samenleving en maatschappij" op te kopen.

Noot:

*Bij het ter perse gaan van deze editie van AK56 Wapenmagazine bereikte de redactie een concept-bericht van GRENS aan "de politiek" waarin ondermeer het argument van financiële compensatie onder de aandacht wordt gebracht. Hopelijk just in time.

** Er is een juridisch verschil tussen bezit en eigendom. Ook de term "houderschap" komt in deze materie om de hoek kijken. In deze column zijn de termen omwille van de duidelijkheid door elkaar gebruikt.

Zomaar een greep aan magazijnen die meer dan 10 patronen kunnen bevatten en nu nog legaal bezit en eigendom zijn. Niet schrikken, maar waar u naar zit te kijken vertegenwoordigt een waarde van ongeveer 1.000 euro. En dat gaan we vrijwillig, zonder enige compensatie in de shredder stoppen?...